

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Csepregi Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Ocsák József ügyvéd által képviselt alperes ellen rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Győri Munkaügyi Bíróságnál 5.M.1436/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.967/2006/3. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.967/2006/3. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Győri Munkaügyi Bíróság 5.M.1436/2005/13. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 25.000 /huszonötezer/ forint másodfokú- és felülvizsgálati eljárási együttes költséget.

A másodfokú- és a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperesnek a munkáltatói rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránti keresetét a Győri Munkaügyi Bíróság 5.M.1436/2005/13. számú ítéletével elutasította.

Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes 2004. február 16-ától állt munkaviszonyban az alperessel, autószerelő, illetve lakatos munkakörben. Az alperes 2005. szeptember 28-án a felperessel rendes felmondást közölt, amelyet a megrendelések számának jelentős visszaesése miatt szükségessé vált

létszámleépítéssel, a fegyelmezett, minőségi munkavégzés követelményeinek nem megfelelő felperesi munkavégzéssel, a kollégáival való együttműködés hiányával, az R. normái és a munkaidő-beosztás többszöri megsértésével indokolt.

A munkaügyi bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján jogszerűnek minősítette a rendes felmondást. Utalt a szervezeti átalakításra és létszámcsökkentésre vonatkozó alperesi vezetőségi döntésre, és a felperes nem megfelelő munkavégzésére vonatkozó tanúnyilatkozatokra.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.967/2006/3. számú közbenső ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta, megállapította a rendes felmondás jogellenességét, és a felperes munkaviszonyának a jogerős közbenső ítélet kihirdetésekor történt megszűnését.

A másodfokú bíróság tévesnek találta az elsőfokú ítéleti tényállást és jogi következtetést. Úgy ítélte meg, hogy a becsatolt kimutatások és a tanúnyilatkozatok nem támasztották alá a létszámcsökkentés alapjául szolgáló megrendelés-állomány csökkenést. A H. megrendelés állomány 2005. márciusában ugyan visszaesett, azonban nem volt megállapítható, hogy ez a karosszéria műhelyt és a felperes munkakörét érintette-e. A felperes munkaviszonyának megszüntetése után is öt fő dolgozott a karosszéria műhelyben, továbbá 2005. márciusában az alperes a felperessel azonos munkakörbe alkalmazta V. L.-t. Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság a rendes felmondás okszerűségét nem látta bizonyítottnak. A nem megfelelő munkavégzéssel, a késésekkel kapcsolatos indokot illetően is a munkáltatói bizonyítottság hiányára hivatkozott arra utalással, hogy noha a tanúk nyilatkoztak ezen indokokra, a felperes azonban ennek ellentmondott, és ezt a tanúk nem cáfolták. Arra is hivatkozott, hogy az indokok nem voltak kellően világosak és konkrétak.

Az alperes a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú ítélet helyben hagyása iránt felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Szó szerint idézte a rendes felmondás indokait, amelyek tekintetében álláspontja szerint a munkaügyi bíróság az egyértelmű bizonyítékok helytálló mérlegelésével állapította meg a világos indokok bizonyítottságát. Emiatt a jogerős ítélet sérti az Mt. 89. § (1)-(3) bekezdéseit, a Pp. 206. § (1) bekezdését, az MK 95. számú állásfoglalását és a bírói gyakorlatot. Kiemelte, hogy a H. cég „majdnem kizárólag” karosszéria és lakatos munkákat rendelt az alperestől, így alaptalan, hogy ezen megrendelés megszűnése nem volt kihatással a felperes munkakörére. Utalt arra is, hogy a rendes felmondás megalapozottságához több indokból elegendő egyetlen indok jogszerűsége is.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

Az alperes helytállónan hivatkozott arra, hogy a rendes felmondását több okkal indokolta, amelyek közül a felperes munkavégzési hiányosságaira vonatkozó indok kellően világos volt, és megfelelt az Mt. 89. § (2) bekezdésében, az MK 95. számú állásfoglalásában, és a Legfelsőbb Bíróság eseti döntéseiben kifejtett követelményeknek (MK 95/II.). A felmondási ok elégségesen összefoglaló jellegét támasztotta alá a felperes keresete is, amelyben nem hivatkozott az indokolás elégtelen, közhelyszerű, nem eléggé világos megjelölésére (BH 1977.349.; BH 2001.395.; BH 2003.211.). A világos indokolás követelményének megfelelt az az indokolás, amely a felperes nem fegyelmezett és nem minőségi munkájára, a munkatársakkal való együttműködés hiánya miatt a nem megfelelő teljesítményre, az emiatti figyelmeztetésekre, a többszöri késésre, nem a bejelentett és kiírt szabadság szerinti távollétre hivatkozott. Mindezekből ugyanis világosan és egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes munkájára - az alperes vezetősége által eldöntött létszámleépítésen túlmenően - miért nincs szükség [Mt. 89. § (2)-(3) bekezdés].

Az elsőfokú bíróság ezért helytállónan vizsgálta a rendes felmondás előbbi indokait, és mindazokat a tényeket és körülményeket, amelyek az indokolás keretein belül maradvá azokat alátámasztották (MD II.143.).

Az első fokú eljárásban meghallgatott tanúk (M. Á. a karosszéria a fényező üzem vezetője, és B. S. karosszéria lakatos) egybehangzó tanúnyilatkozatai egyértelműen igazolták a munkavégzéssel és a munkafegyvelemmel kapcsolatos felmondási indokokat. Önmagában a tanúnyilatkozatoknak való felperesi „ellentmondás” nem volt alkalmas azok valóságalapja megdöntésére, annál is inkább, mivel nevezett tanúk a nyilatkozataikat nem vonták vissza, és nem módosították. Az alperes ezért a jogerős közbenső ítéletet illetően a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére is alappal hivatkozott, az érintett rendes felmondási indokok jogszerűsége tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontja helytálló.

Az elsőfokú ítéleti következtetés a létszámcsökkentésre vonatkozó felmondási indokot illetően sem volt megalapozatlan, mivel helytállónan helyezte a hangsúlyt az alperes vezetőségének 2005. nyarán hozott erre vonatkozó döntésére, amit a tanúnyilatkozatok

alátámasztottak (M. Á., B. S., V. Cs. vevőszolgálati vezető). Az alperes által 7/A/3. szám alatt becsatolt, és a karosszéria műhelyt érintő H. megrendelés csökkenés miatti visszaesés már márciusban mutatkozott, de a jelentős visszaesés nyáron következett be (2005. június és augusztus). Nem felelt meg tehát a Pp. 206. § (1) bekezdésének a bizonyítékok másodfokú értékelése arról, hogy az alperes ezen felmondási indok valós és okszerű voltát nem bizonyította. A fenti tények tükrében az adott indok jogszerűségét nem érintette a 2005. márciusában végrehajtott új alkalmazás, és az, hogy az alperes mivel az új munkavállalóval elégedett volt, ezért a kifogásolt munkát végző felperest választotta az eldöntött létszámcsökkentés végrehajtásakor.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú- és felülvizsgálati eljárási együttes költsége megfizetésére.

A másodfokú- és a felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. március 5.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő